

املا تلفیقی شماره ۱۵

به نام پروردگار دانایی‌ها

این دو شخصیت، با اختلاف چند ماه از یکدیگر چشم به جهان گشوده‌اند. جالب اینکه در درس‌های اخیر با نام این دو آشنا شدیم؛ یکی فیزیکدان معروف انگلیسی، آیزاک نیوتن و دومی جهانگرد و تاجر فرانسوی، ژان شاردن.

سر آیزاک نیوتن متولد دسامبر ۱۶۴۲ و درگذشته‌ی ۲۰ مارس ۱۷۲۶ ریاضی‌دان، فیزیکدان، اخترشناس، متخصص الهیات و نویسنده و اهل انگلستان بود که به عنوان یکی از مؤثرترین دانشمندان کل تاریخ و یک شخصیت کلیدی در انقلاب علمی شناخته می‌شود.

نیوتن فرمولی برای قوانین حرکت و گرانش جهان وضع کرد که دیدگاه غالب علمی را تا پیش از ارائه‌ی نظریه‌ی نسبیت تشکیل می‌داد.

ژان شاردن متولد ۱۶ نوامبر ۱۶۴۳ و درگذشته‌ی ۵ ژانویه‌ی ۱۷۱۳ جواهرفروش و جهانگرد فرانسوی بود که کتاب ۱۰ جلدی او، سفرهای سر ژان شاردن، به عنوان یکی از بهترین کارهای پژوهشگران غربی درباره‌ی ایران و خاور نزدیک برشمرده می‌شود. این کتاب برای نخستین بار در ایران با نام سیاحت‌نامه‌ی شاردن، با برگردان محمد عباسی و توسط مؤسسه‌ی مطبوعاتی امیرکبیر در سال ۱۳۳۵ منتشر شده‌است.

مسافرت اول شاردن به مشرق زمین در سال ۱۶۶۴ از پاریس به ایران انجام شد که شش سال به طول انجامید. او در این سفر که در دوره‌ی پادشاهی شاه عباس دوم انجام شد، دو سال در ایران ساکن بود و شاه از او خواست که در سفر بعدی از اروپا، برایش جواهرات و سنگ‌های تراشیده‌ی قیمتی برای خرید بیاورد. اما در سفر بعدی که در سال ۱۶۷۱ شروع شد و باز شش سال به طول انجامید، شاه سلیمان پادشاه ایران بود و شاردن جواهرات درخواستی شاه قبلی را برای فروش به دربار اصفهان عرضه کرد.